

Takács Miklós könyvtáros, bibliográfus
(1933. XII. 3. – 2013. IV. 1.)

Szegényebb lett a szombathelyi és Vas megyei könyvtári kultúra. Elment Takács Miklós, egy szenvedélyes könyvtáros. Nem készült a pályára, de már tanulmányai kezdetén magával ragadta a szolgálat varázsa, a szombathelyi könyvtári múlt kiváló személyiségeinek példája. Szakmai pályafutásának egésze a Berzsenyi Könyvtárhoz kötődik. 1954-től 1994-es nyugdíjba vonulásáig meghatározó tagja volt a könyvtári műhelynek, 33 éven át igazgatóként.

Vezetése alatt az egykori kölcsönkönyvtár az olvasáskultúra meghatározó intézményévé fejlődött. Munkatársainak és főiskolai tanítványainak több generációját motiválta alaposágra, kitartásra, önfegyelemre, és az olvasóközönség feltétlen tiszteletére. A sokak számára nyújtható tanulási, művelődési lehetőség gyűjteménnyel támogatható hagyományát, a helyi emlékezet tudományos igénnyel formált archívumának gyarapítását megkérdőjelezhetetlen értéként vette át elődeitől folytatásra, fejlesztésre.

Alapítóként négy évtizedig szerkesztője volt a Vas megye publikált irodalmát számba vevő bibliográfiának. Megjelentette a megye hírlapjainak és folyóiratainak jegyzékét. Témavezetőként elindította a *Vasi életrajzi bibliográfiák* kiadványsorozatát. Bibliográfiai tevékenységének koronája a várostörténeti könyvészetek mintapéldájaként számon tartott reprezentatív *Szombathely bibliográfiája*, melyet már nyugdíjasként alkotott. Az irodalom népszerűsítésére ugyancsak nagy figyelmet szentelt, rangos kortárs szerzők sorát hívta Szombathelyre és a megye könyvtáraiba, hogy a közönség átélhesse a személyes találkozás mással nem helyettesíthető élményét.

Korán felismerte, hogy a városi könyvtári szolgálat és a megyei szerepkör egymástól elválaszthatatlan, és amikor 1970-ben szakmai irányításával megépült a gyűjtemény európai léptékű új otthona, a szerves kapcsolódás a gyakorlatban is megvalósult. Majd az országos kötelespéldány sor fogadásával páratlanul gazdag tudástárat hozott létre Szombathelyen.

Igazgatóságának utolsó éveiben a könyvtárak világába is beköszöntő információs technológiát érdeklődve fogadta. Kiteljesedését azonban már távolról figyelte, szimpátiával és egyúttal sajnálkozva, amiért kora miatt nem lehet részese a sok ismeretlent és kihívást rejtő átalakulásnak.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, ám szívének legkedvesebb a két hazai volt, a Pável Ágoston Emlékplakett és a Szombathely Kultúrájáért Életmű Díj.

Imádott felesége, rajongásig szeretett lányai türelme és támogatása elengedhetetlenül kellett ahhoz, hogy aktív éveiben hivatását vallottan „passzióknak” tekinthesse. Száz százalékos helyállást követelve önmagától és munkatársaitól egyaránt. Nyugalomba vonulása után sem szűnt meg egyetlen percre sem figyelme, ragaszkodása második otthonának tekintett intézménye iránt. „Szeretem a könyvtárunkat...” – hangoztatta nyugdíjas éveiben is.

Életművének fundamentummá nemesülését értékelve, hitvallásának megőrzésével búcsúzunk azzal a meggyőződéssel, hogy „oltalmas kupolát ácsolt föléd a Végtelen.”

(szöveg: P. Toldi Márta Dr. PhD)

Berzsenyi Dániel Könyvtár és Vas megye könyvtáros társadalma
Szombathely MJV Önkormányzata
Vas Megyei Önkormányzat